

MARIA GENOVA

**WHAT THE
H@CK!**

kluitman

VOORWOORD

Ik wist niets over hackers. Tot ik me liet hacken om het boek *Komt een vrouw bij de h@cker* te schrijven. Toen het boek verscheen, werd het vrij snel een bestseller. Honderden bedrijven, organisaties en scholen nodigden me uit voor lezingen over privacy en cybercrime. Veel mensen vroegen na afloop waarom er niet zo'n boek voor kinderen was. Zo ontstond het idee voor *What the h@ck!*.

Wil je dat ik een keer op jouw school kom vertellen over de grootste digitale gevaren op dit moment en hoe je online narigheid kunt voorkomen? Nodig me dan uit. Dat kan ook op een ouderavond, want geloof het of niet, jouw ouders weten ook niet alles. Ik neem vaak een hacker mee voor een live demo.

Ben jij simpel te hacken? Dat kun je ontdekken door dit boek te lezen.

Veel leesplezier!

Maria Genova

PS Je kunt me altijd mailen via mijn site mariagenova.nl.

Op whatthehackonline.nl vind je een spannende quiz om je digitale kennis te testen.

Nur 283/IPP101901

Bisac JUV039230 / JNF012030

© Uitgeverij Kluitman Alkmaar B.V.

© MMXIX Tekst: Maria Genova

© MMXIX Illustraties: André Versteeg

Omslagontwerp: Sproud

Opmaak binnenwerk: Studio L.E.O.

Alle rechten voorbehouden, inclusief het recht van reproductie in zijn geheel of in gedeelten, in welke vorm dan ook.

kluitman.nl
mariagenova.nl

BIJ KONINKLIJKE BESCHIKKING
HOFLEVERANCIER

André moet op het laatste moment een auto ontwijken, maar dat lukt niet. De twee Formule 1-wagens knallen op elkaar. Er volgt een explosie. Gelukkig is het maar een game, denkt André, terwijl hij naar zijn laptop kijkt.

Opeens verschijnt er een venster dat hij niet eerder heeft gezien. Het is een doodshoofd met de tekst *Je bent gehackt!* Huh? André probeert het vreemde venster weg te krijgen. Hij klikt verschillende keren met zijn rechtermuisknop, maar dat helpt niet. Het doodshoofd blijft hem met lege ogen aanstaren. Zijn hele computer is geblokkeerd.

Dit kan niet waar zijn, denkt André. Wat heb ik verkeerd gedaan? Hij probeert zich te herinneren waar hij allemaal op geklikt heeft. Er was een link naar een grappig filmpje. En hij heeft een nieuw spel gedownload. Er

was ook een advertentie met de tekst dat je een gratis iPhone kon winnen. Die heeft hij niet geopend, want dat vond hij meteen verdacht.

André heeft geen idee hoe de hackers zijn binnengekomen. Wat ze willen, staat wel op het scherm: *600 euro, te betalen in bitcoins*. Als hij niet betaalt, wordt de gehele inhoud van zijn computer gewist.

André schuift de muis nog eens heen en weer. Zijn hand trilt. Ik ga die boeven niet betalen, denkt hij. Snel mijn vader vragen, volgens mij heeft hij niet zo lang geleden nog een back-up gemaakt.

Zijn vader zit in de woonkamer de krant te lezen als André met een bezorgde blik binnenstormt en bijna een vaas omvergooit.

‘Pap, ik heb iets stoms gedaan, denk ik. Mijn laptop doet het niet meer.’ André durft zijn vader haast niet aan te kijken. Wat als hij heel boos wordt?

Maar zijn vader wordt helemaal niet boos. ‘Je laptop is vast de kluts kwijt na al die uren gamen,’ zegt hij met een grijns. ‘Misschien heeft-ie een burn-out gekregen en heeft-ie wat rust nodig om te herstellen.’

‘Pap, probeer niet van alles een grapje te maken. Ik ben gehackt.’

De ogen van zijn vader worden groot. ‘Gehackt? Hoe weet je dat?’

‘Nou, gewoon, dat staat op het scherm. Kom maar kijken.’

Zijn vader staat op en loopt mee. Hij schrikt als hij het beeldscherm ziet. ‘Waar heb je allemaal op geklikt? Wat heb je gedownload?’

‘Ja, hallo, onthou je zelf waar je allemaal op klikt?’ reageert André gefrustreerd. ‘Pap, je hebt toch laatst een apparaat aangesloten om automatische back-ups te maken? Als dat goed werkt, ben ik niets kwijt.’

‘Dat hoop ik voor je,’ zegt zijn vader en hij haast zich naar zijn eigen computer om de back-ups te checken.

‘Nee, hè!’ hoort André even later.

‘Wat is er?’

‘De hacker heeft ook de back-ups versleuteld. Via jouw computer heeft hij toegang gekregen tot alle automatische back-ups.’

André kijkt zijn vader ongelovig aan. ‘Dus ik ben alles kwijt?’

‘Ik vrees van wel.’

‘Maar pap, ik heb honderden foto’s op mijn laptop en ook heel veel games.’ Andrés blik is wanhopig, hij weet

zich geen houding te geven en wiebelt nerveus van het ene been op het andere.

‘Ik weet het ook niet,’ zucht zijn vader. ‘Ik vrees dat je er niet zo veel aan kan doen. Laatst werd een collega van me gehackt en hij heeft zijn laptop naar een computerwinkel gebracht in de hoop dat ze zijn bestanden konden redden. Dat is niet gelukt. Uiteindelijk was hij alleen maar extra geld kwijt, want in de computerwinkel werken ze niet gratis.’

‘Heeft hij de hackers betaald?’

‘Ja, achthonderd euro. Want hij wilde zijn foto’s en enkele belangrijke documenten terug. Toen hij betaalde, werkte alles weer.’

‘Achthonderd euro?’ André kijkt verschrikt. ‘Deze hacker vraagt zeshonderd, maar dat heb ik helemaal niet.’

‘Zelfs als je het hebt, lijkt het me niet slim om boeven te betalen. Zo worden ze steeds rijker en zien ze dat misdaad loont.’

‘Is er geen kans dat ze opgepakt worden?’

‘Nauwelijks. Ik las laatst in de krant dat er vorig jaar drie miljoen Nederlanders slachtoffer zijn geworden van cybercrime. Je denkt toch niet dat de politie genoeg mensen in dienst heeft om al die zaken op te lossen? Je kunt beter jezelf beschermen.’

‘Maar pap, ik heb niet eens iets gekes gedaan! Ik klik gewoon op wat linkjes en download af en toe een programma, dat doet toch iedereen?’

‘Ja, en dat is het probleem: er zijn tegenwoordig heel veel nepberichten en websites waarmee je een virus binnenhaalt.’

André is helemaal niet blij met de uitleg van zijn vader. Er moet toch een manier zijn om te zien dat iets van een hacker komt? Gek genoeg hebben ze daar op school nooit les over gekregen, terwijl al zijn vrienden urenlang online zijn en overal op klikken. Laatst had zijn klasgenootje Sanne ook ergens op geklikt en toen had een hacker haar webcam overgenomen. Hij filmde haar in haar slaapkamer, terwijl ze zich aan het uitkleeden was. Daarna wilde hij geld. Anders zou hij foto's verspreiden. Dat gebeurde ook. Een van de foto's ging de hele school rond, vooral via WhatsApp. Iedereen kon haar bloot zien. André vond het heel erg voor Sanne, vooral de reacties: ‘Trut’, ‘Ben je zo trots op je borsten?’, ‘Wat ben je een domme meid dat je op deze manier aandacht zoekt!’ Alsof Sanne het expres gedaan had en al die negatieve aandacht leuk vond! Ze was al een week niet op school verschenen, omdat het pesten maar niet ophield.

‘Waar denk je aan?’ vraagt zijn vader.

‘Eh, niets bijzonders. Ik denk na over hoe we ons beter tegen hackers kunnen beschermen. Er moet vast een manier zijn.’

‘Ja, er zijn genoeg manieren.’

‘Misschien kan ik de beste manieren verzamelen en met mijn vrienden delen.’

‘Dat lijkt me een goed idee,’ zegt zijn vader en hij klopt hem op zijn schouder. ‘Ga nu maar naar bed. Ik ga alles opnieuw installeren. Dan heb je een gloednieuwe laptop zonder al die rare schietspelletjes. Ruimt lekker op.’

André kijkt zijn vader woedend aan.

Zijn vader geeft hem een knipoog. ‘Ach, maak je geen zorgen, ik weet dat het je binnen no time lukt om dat ding weer vol te krijgen.’

Sanne is weer op school. André is blij om haar te zien. Hij vindt haar het leukste meisje van de klas, ook al heeft hij dat nooit aan iemand durven vertellen. Ze ziet er nu wel ongelukkig uit en loopt met hangende schouders de klas binnen.

‘Hé Sanne, trek je je shirtje nog eens voor ons uit?’ hoort hij opeens iemand roepen. Sanne verkrampst en André kijkt wie dat zei. Joeri natuurlijk, de grootste pestkop. En hij gaat nog even door: ‘Hoe gaat het met je hacker, Sanne? Heeft je pappie hem al opgespoord? Je vader zit toch bij de politie?’

André heeft de neiging om de pestkop een klap te verkopen. Maar dan zal Joeri hem vast in elkaar slaan, want hij is een stuk groter en twee keer zo zwaar. Bovendien zal hij doorgaan met treiteren, want zo is hij nu eenmaal. Al die anti-pestpraatjes op school hebben niets geholpen.

Gasten zoals Joeri denken alleen: laat de leraren maar kletsen. Als ze op school nou minstens één keer les hadden gehad over digitale gevaren, dan was het Sanne misschien niet overkomen.

De bel gaat en hun mentor, Bas Hoekstra, komt het lokaal binnen. Hij is een beetje maf, vindt André. Hij draagt vaak twee verschillende sokken en hij denkt blijkbaar dat dat hip is. Hij probeert ook hip te praten met woorden als ‘chill’ en ‘ziek, man’. Dat werkt bij iedereen op de lachspieren, maar hun mentor denkt dat ze hem tof vinden. Laatst met carnaval had hij zich verkleed als een peer, omdat hij zo graag wilde horen dat hij een toffe peer is. Wat een mafkees.

De les is al begonnen, maar André is nog steeds diep in gedachten en let niet op.

‘En, André, wat is jouw idee? Ik weet dat je heel creatief bent, dus misschien kun jij dat als eerste vertellen om de rest te inspireren.’

André schrikt zich rot. Waar heeft meneer Hoekstra het over?

‘Eh...’

‘Je moet met een idee komen wat je voor de maatschappij kunt doen,’ fluistert Sanne.

